

عنوان مقاله:

همبودی آگوی استعلایی و تجربی در پدیدارشناسی هوسرل

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت اسرار، دوره 16، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

سیدحسین حسینیان اصل - دانشجوی ارشد گروه فلسفه، دانشکده الهیات، پردیس فارابی دانشگاه تهران، قم، ایران

علی فتحی - دانشیارگروه فلسفه دانشکده الهیات دانشگاه تهران (پردیس فارابی)

خلاصه مقاله:

این پژوهش مسئله چالش برانگیز هویت آگوی استعلایی را در پدیدارشناسی هوسرل بررسی کرده است. موقعیت کانونی این نظریه از یک سوی، ابهامها و انتقادهای اساسی از جانب فیلسوفان وابسته به سنت پدیدارشناسی از سوی دیگر، ضرورت پژوهش در این باره را آشکار مینماید. هوسرل براساس تصویری که به طور کلی از سرشت زندگی آگوئیک و توانایی انشقاق آن ارائه میدهد به مسئله ارتباط آگوی محض و تجربی که به عنوان نقطه مرکزی انتقادات تلقی شده است، میپردازد. وی برپایه تز تولید آگوی استعلایی از طریق فعالیت آگوی خاص تجربی، این نظریه را بیان کرده است که آگوی تجربی این قابلیت اساسی را دارد که خود را به طرق مختلف از هم باز شناسد و به تولید انبوهی از آگوهای جدید مبادرت ورزد که هر یک از آنها جریان آگاهی منحصر به فرد خود را دارد. از این رو هوسرل ضمن ابراز اندیشه همبودی آگوی استعلایی و تجربی، بر دو گونه نگرستن نسبت به آگو تاکید ورزیده است. آگو را هم می توان بسان ایژه ای در جهان نگرستن و یا از منظر رابطه تجربه - جهان به منظور کشف ساختارهای ذاتی تجربه. براین اساس آگوی استعلایی به عنوان تنها پس ماند پدیدارشناختی تقلیل استعلایی، به ما امکان دسترسی به منطقه ی هستی جدیدی را که مطلق است، میدهد.

کلمات کلیدی:

آگوی استعلایی، آگوی تجربی، سوپزکتیویته، تقویم، تقلیل استعلایی، پدیدارشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2041988>

